

2009-11-17

LS 0910-0845

Landstingsstyrelsen, ärende 7

Månadsbokslut för september 2009 samt prognos för helåret 2009

Socialdemokraterna och Vänsterpartiet föreslår landstingsstyrelsen förslå landstingsfullmäktige besluta

att uppdra till Hälso- och sjukvårdsnämnden att åtgärda den bristfälliga och felaktiga redovisningen av antalet patienter som väntat längre än vårdgarantin

att uppdra till Landstingsstyrelsen att utreda de kvalitetsmässiga effekterna av genomförda personalminskningar i sjukvården

att uppdra till Landstingsstyrelsens att omgående uppvakta regeringen om behovet av utökade statsbidrag till landstingssektorn för åren 2010-2012

att tillföra Konserthusstiftelsen ett extra bidrag på 2 500 000 kronor 2009 och finansiera detta via Landstingsstyrelsens anslag för oförutsedda utgifter år 2009

att inte vidta några särskilda åtgärder för att balansera icke budgeterade kostnader för vaccin och vaccinering samt ej heller för de i förhållande till budget lägre skatteintäkterna

att för år 2009 tillämpa den av Finansinspektionen den 15 oktober 2009 antagna räntefoten enligt tryggningsgrunderna

att uppdra till Landstingsstyrelsen att inhämta yttrande från Landstingsrevisorerna rörande lämplig tillämpning för 2010 av en eventuellt ytterligare förändrad diskonteringsränta enligt tryggningsgrunderna

att i övrigt fastställa månadsbokslut för augusti 2009 samt prognos för helåret 2009.

Socialminister Göran Hägglunds kömiljard har uppdragats vara en bluff. De påstådda positiva effekterna är endast en följd av ett nytt sätt att rapportera in väntetider. Genom trixande och fixande med en ny kategori i väntetidsstatistiken som kallas för "självald väntan" får man bort patienter ur kösiffrorna, även fast det är fler som faktiskt väntar idag. Om man jämför vårdköerna för 2006 med de senaste kösiffrorna beräknat på samma vis som 2006, så visar det sig att köerna ökat markant. Göran

2009-11-17

LS 0910-0845

Hägglund och regeringen betalar alltså ut en miljard kronor i bonus till landstingen för ökande vårdköer.

Officiellt påstås att SLL bara med ett par procentenheter överskrider den gräns för kömiljarden om 20 procent som väntat längre än vad vårdgarantin utlovar. Men den totala andelen patienter som väntat längre än vårdgarantin till en operation/behandling uppgår till 44 procent i SLL. För besök/mottagning är motsvarande verkliga andel väntande patienter cirka 33 procent.

Men även om man skulle utgå från kömiljardens bluffstatistik, så har vårdköerna i SLL ökat kraftigt till följd av den borgerliga politiken. Sedan 2006 har de statistikförda köerna ökat med 132 procent och bara sedan i juni har antalet patienter som väntat längre än vårdgarantins gräns ökat med 10 000 personer.

På frågan om man har förtroende för vården i Stockholms läns landsting är nu en mångårig trend bruten då förtroendet hos medborgarna minskade med två procentenheter under 2009 enligt Vårdbarometern. Det är ett mycket oroande trendbrott.

En del i förklaringen till de ökade vårdköerna är de personalneddragningar som gjorts under det senaste året. Rensat från verksamhetsövergångar, så har antalet årsarbetare i sjukvården minskats med 646 stycken mellan den 1 juli 2008 och den 1 juli 2009. Av allt att döma kommer den borgerliga politiken gå ut på att nedskärningarna ska fortsätta ytterligare på bekostnad av vårdgarantin, vårdkvaliteten, vårdpersonalens arbetssituation och i förlängningen patientsäkerheten.

För att säkra en trygg utveckling för Stockholmarnas sjukvård och kollektivtrafik borde brett förankrade åtgärder vidtas som säkrar finansieringen. Dels bör ett genomarbetat långsiktigt program för utveckling, finansiering och effektivisering utarbetas av landstingsstyrelsen. Dels bör regeringen utöka statsbidragen till landstingssektorn för hela perioden 2010 till 2012. Detta är nödvändigt för att förhindra ytterligare nedskärningar och säkra kvaliteten i både sjukvården och kollektivtrafiken.

Trots att tre år förflutit av mandatperioden har den borgerliga regeringen inte gett de positiva beskederna om investeringar i Stockholmarnas kollektivtrafik. Istället har investeringarna i kollektivtrafiken blivit starkt lidande av att den borgerliga regeringen slopat det stöd om 50 procent av kostnaden för fordon och depå som SL tidigare kunnat räkna med.

Stockholmsregionens kollektivtrafik, särskilt de spårbundna systemen lider av stora kapacitetsproblem. Med tanke på de utmaningar som finns på miljöområdet och när det gäller behov som följer av befolkningsökningen i regionen borde planeringen ta höjd för ett större kollektivtrafikåtagande.

Regeringens växande krav på att Stockholmsregionen ska åläggas ett mycket omfattande eget finansieringsansvar för infrastrukturinvesteringar är mycket oroväckande. I praktiken innebär detta att det sker en förskjutning av finansiering från statlig nivå

2009-11-17

LS 0910-0845

till regional och lokal nivå. Detta sker i ett läge de kommunernas och landstingets ekonomiska situation blir allt mer dyster. En rimligare politik vore att återställa det statliga ekonomiska åtagandet för infrastrukturen och att omfattningen på den kommunala medfinansieringen minskas.

Finansinspektionens beslut i oktober att sänka diskonteringsräntan vid beräkning av pensionsskulden, kan ge en negativ resultateffekt 2009 för landstingskoncernens aktiebolag på sammantaget cirka 300 miljoner kronor. Landstingsfullmäktige får i bokslutet för 2009 tillföra aktiebolagen motsvarande belopp i form av koncernbidrag eller aktieägartillskott. Risken finns att Finansinspektionen även nästa höst justerar diskonteringsräntan, med kraftiga resultatförändringar som effekt. Landstingsstyrelsen bör inhämta landstingsrevisorernas uppfattning i fråga om huruvida det är lämpligt att i bokslutet för 2010 tillämpa en ordning där landstinget ej skulle följa den räntefot som Finansinspektionen beslutar.